

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. П., 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от Атанас Кобуров Гражданско дело № 20221230101789 по описа за 2022 година

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба, подадена от И. Д. А., ЕГН: *****, от с. С., ул. „С.“ № 5, с адрес за призоваване гр. П., пл. „В.“ № 2, ет. 1, чрез адв. А. К., против Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14.

Ищцата твърди, че с Решение № 29361/02.04.1999 г. на наследниците на А. С. Г. е възстановено правото на собственост съгласно план за земеразделяне в землището на с. М. на ИЗПОЛЗВАНА ЛИВАДА от 9 476 дка, седма категория, находяща се в местността „Лъките“, имот № 064002 по плана за земеразделяне на с. М., при граници: имот № 064004 - използвана ливада стопанисвана от Общината, имот № 064005 - използвана ливада стопанисвана от Общината, имот № 000675 - полски път на Общинска собственост, имот № 000629 - предпазна дига на държавна собственост, имот № 064015 - използвана ливада на наследниците на И.Х.Х., имот № 064009 - полска култура на наследниците на Г. Д.в К., имот № 064001 - пасище, мера стопанисвана от Общината. Процесната ливада е поставена в дял на бабата на ищцата - Е.И.Т., ЕГН: *****, посредством Договор за доброволна делба на наследствени земеделски имоти рег. № 3566, том 1, акт № 151/2022 г., вписан в дв.вх.рег. № 731, вх.рег. № 735/07.04.2022 г., акт № 88, том 1, дело 358/2022 г., имотна партида 32308-44005 на Агенция по вписванията, чрез който договор всички наследници на А. С. Г., бивш жител на с. К., са си разделили доброволно наследствените им имоти. Посочва се още, че с Нотариален акт за покупко-продажба № 181, том 2, дело № 348/2022 г. на Нотариус К.Т., ищцата е придобила от баба й Е.Т. описаните в акта недвижими имоти, между които и процесният Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2, находящ се в местността „Лъките“ с площ от 9477 кв.м.

Навежда се в исковата молба, че на основание цитирания нотариален акт ищцата направила опит да регистрира недвижимия имот на нейно име, но установила, че имотът е собственост на Н. С. М. от гр. С.. Ответникът придобил имота чрез покупко-продажба от В. Г. И., която се легитимира като собственик на имота с Нотариален акт за признаване на собственост върху недвижими имоти по давностно владение № 6, том 2, дело № 187/2017 г. на Нотариус Ф.Ш..

Ищцата релевира, че от възстановяването на имота през 1999 г. до настоящия момент, същият се е обработвал от наследниците на А. Г., като посочва, че през 2013 г. имотът е заявен от един от наследниците на А. Г. - Ц. Г. в Държавен фонд Земеделие със заявление за подпомагане с вх. № 17261389830.04.2013 г. и по него е получила подпомагане. Въз основа на изложеното, твърди че В. И. не е осъществявала фактическа власт върху имота повече от

10 години и не е станала собственик на основание давностно владение върху същия, поради което и не е могла да прехвърли правото на собственост върху него на ответника Н. С. М..

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14, че ищцата И. Д. А., ЕГН: *****, от с. С., ул. „С.“ № 5, е собственица на Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 по КККР на с. М., общ. П., одобрени със Заповед № РД-18-53/20.10.2017 г. на ИД на АГКК, с площ от 9 477 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – Ливада, адрес на имота с. М., местност „Лъките“, номер по предходен план 064002, при съсед: 48578.64.16, 48578.64.15, 48578.801.11, 48578.801.12, 48578.64.675, 48578.64.5, 48578.64.4, 48578.64.1.

Претендира присъждане на сторените по делото съдебни и деловодни разноски.

В отговора на исковата молба, процесуалният представител на ответника застъпва становище за допустимост, но неоснователност на иска, като оспорва изцяло изложените от ищцовата страна факти и обстоятелства. Възразява срещу твърдението на ищцата, че имотът е възстановен на наследниците на А. С. Г., тъй като липсва отбелязване дали решението на Поземлена комисия е влязло в сила, възразява и че В. Г. И. не е станала собственик на имота, респективно не е могла да го прехвърли на ответника. Поддържа, че с Решение № 29332/10.05.2000 г. на Поземлена комисия П. на наследниците на Т. А. Т., б.ж. на с. Д., общ. П., е възстановено правото на собственост на земеделски имот представляващ ИЗПОЛЗВАНА ЛИВАДА с площ от 9 476 дка, седма категория, находяща се в местността „Лъките“, имот № 064002 по плана за земеразделяне на село М.. Навежда, че след възстановяването на имота, единствено В. Г. И. е владяла и ползвала същия, като на основание явно и необезпокоявано владение в продължение на повече от 15 години, през 2017 г. се е снабдила с нотариален акт № 006, том II, рег. № 7707, дело № 187 от 25.08.2017 г. на Нотариус Ф.Ш., с район на действие Районен съд П., вписан в Службата по вписванията при РС - П. под Акт № 30, том VI, дело № 847, дв.вх.рег. № 1623 от 25.08.2017 г. Посочва, че процесният имот по кадастралната карта и кадастралните регистри на село М., община П., област Б., одобрени със Заповед № РД-18-531/20.10.2017 г. на Изпълнителния директор на АГКК, представлява поземлен имот с идентификатор 48578.64.2, с площ на поземления имот от 9 477 кв. м., трайно предназначение на територията - земеделска, начин на трайно ползване - ливада, с адрес на имота: село М., община П., област Б., местност „Лъките“, при съсед: поземлен имот с идентификатор 48578.64.16, поземлен имот с идентификатор 48578.801.629, поземлен имот с идентификатор 48578.64.15, поземлен имот с идентификатор 48578.64.675, поземлен имот с идентификатор 48578.64.5, поземлен имот с идентификатор 48578.64.4 и поземлен имот с идентификатор 48578.64.1, номер на имота по предходен план: 064002.

По реда на чл. 219, ал. 1 ГПК в качеството на трето лице – помагач на страната на ответника Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14, е конституирана В. Г. И., от с. С., общ. П..

В съдебно заседание ищцовата страна се явява лично и се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа исковата молба на изложените в същата основания, поддържа, че в хода на процеса не е установено владение от страна на праводателя на ответника, като в тази връзка моли съда да отмени издадения нотариален акт и да признае за собственик на имота ищцата.

Ответната страна се явява лично и се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който моли за оставане без уважение така предявения иск. В хода на устните състезания ответникът твърди, че през 2017г. ползвал под наем процесния недвижим имот, който през 2018г. закупил от третото лице - помагач И., която му предоставила документи, сред които и решение за възстановяване правото на собственост върху имота, бивша собственост на дядо Й. Категоричен е, че в процесната нива няма сонди. В депозираните писмени бележки процесуалният представител на ответника поддържа изложените в отговора доводи за неоснователност на предявения иск и моли последният да бъде отхвърлен. Излага становище, че от събраните по делото доказателствени материали се установява, че третото лице - помагач на ответната страна и негов праводател е владяло процесния недвижим имот явно и спокойно в продължение на повече от законоизискуемия за придобивния способ срок, като ответникът е станал собственик на земеделската земя на годно правно основание – договор за покупко-продажба в предвидената за това форма. Претендира сторените по делото разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника се явява лично. В хода на устните

състезания твърди, че нивата е възстановена на наследниците на Т. А. през 2000 г., както и че след като се омъжила през 2001 г. с бившия ѝ съпруг решили да се занимават със земеделие, като между братовчедите на майка ѝ се направило устно разпределение на наследствените имоти и кой ще владее последните. Поддържа, че процесната нива била на дядо ѝ Т. А., както и че „ние сме си я владели“.

По делото са приети писмени доказателства, изслушано е и е прието заключението на вещото лице по назначената съдебно-графологична експертиза, разпитани са свидетели.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, намира за безспорно установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт № 17, том II от 1926 г. по описа на ПРС, А. С. от с. К. е признат за собственик на няколко поземлени имота, находящи се в землището на с. К., един от които и Нива от 9 декара и 6 ара, местността „Чачовица“, при съседни държавна мера, П. Т. и др. две страни път.

С писмо с изх. № ПД-01-44-1/02.06.2023 г. на Общинска служба по земеделие гр. П. по делото са представени заверени копия на приложените документи към преписката по Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., от които е видно, че посредством Декларация за притежавани непокрити земеделски имоти № 117 от 06.07.1949 г., А. С. Г. е декларирал, че в местното землище (където е постоянното му местожителство, съгласно Указ № 573 на Президиума на ВНС от 28.05.1949 г. за задължителното пререгистриране на непокритите земеделски имоти (отм.)), а именно в землището на с. К., притежава имоти, от които Нива в местността „Чачовица“, собств. с реш., с площ от 3 дка, както и две Ниви в местността „Чачова поляна“, собств. с реш., с площ съответно от 1 дка и 3 ара и от 1 дка. А. С. Г. е притежавал полски имоти, подлежащи на групиране в кооперативни блокове, видно от Опис-декларация с емлячна партида № 19 (т.нар. молба-декларация за членство в ТКЗС), от които и Нива в местността „Чачовица“ с площ от 2 дка, II категория, при граници М. С. и К. Гев, и Нива в местността „Чачовица“ с площ от 1 дка, II категория, при граници А. Н. и С. А., и за двата имота № по ред в емлячния регистър не се чете от представеното заверено копие.

Със Заявление с вх. № 111/18.01.1992 г. И. А. Г., като наследник на А. С. Г., е заявил желанието си да бъде възстановена собствеността върху земеделските земи в землището на с. К. върху няколко имота, от които: Нива с площ от 20 дка, III категория, в местността „Чачовица“, с номер на приложения документ 209, с пореден № 1 от заявлението, и Нива с площ от 10 дка, II категория, в местността „Чачовица“, с пореден № 2 от заявлението. Посредством Уведомление по чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ с изх. № 111/08.04.1998 г., заявителят И. Г. е уведомен, че с протоколно решение № 24111/10.03.1993 г. по чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, Поземлена комисия гр. П. отказва да признае на наследниците на А. С. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне в землището на с. К. на няколко имота, един от които и имот с пореден № 1 от заявлението, с площ от 9,600 дка, в местността „Чачовица“, с отбелязване в поле „Забележка“ - друго землище. В мотивите на административния орган е изложено, че нивата в м. „Чачовица“ се намира в с. М..

С Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П. на наследниците на А. С. Г., б.ж. на с. К., общ. П., е възстановено правото на собственост, съгласно план за земеразделяне в землището на с. М., на Използв. ливада от 9,476 дка (девет декара четиристотин седемдесет и шест кв.м.), седма категория, находяща се в местността „Лъките“, имот № 064002 (шестдесет и четири хиляди и две) по плана за земеразделяне на с. М., при граници: имот № 064004 - използв. ливада стопанисвана от Общината, имот № 064005 - използв. ливада стопанисвана от Общината, имот № 000675 - полски път на Общинска собственост, имот № 000629 - предпазна дига на държавна собственост, имот № 064015 - използв. ливада на насл. на И.Х.Х., имот № 064009 - полска култура на наследниците на Г. Д.в К., имот № 064001 - пасище, мера стопанисвана от Общината.

Към цитираното Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П. е приложена Скица № Ф00826/20.04.1999 г. на имот с номер 064002 в землището на с. М. с ЕКНМ 48578, общ. П., презаверена от Общинска поземлена комисия гр. П..

Съгласно писмо с изх. № ПД-01-44-1/02.06.2023 г. на Общинска служба по земеделие гр. П., в архива на последната липсва преписка на наследниците на А. С. Г. за възстановяване на земеделски имоти в землището на с. М., общ. П., като Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на наследниците на А. С. Г. за възстановяване правото на собственост на имот № 064002 с площ от 9,476 дка в местността „Лъките“, землище на с. М., не е налично в

архива на Общинска служба по земеделие и нейните специализирани софтуерни продукти.

Посредством Договор за доброволна делба на наследствени земеделски имоти с рег. № 3566, том I, акт № 151 от 2022 г. по описа на Нотариус К.Т. с рег. № 510 на РНК с район на действие района на РС-П., вписан в дв.вх.рег. № 731, вх.рег. № 735 от 07.04.2022 г., акт № 88, том I к., дело № 358/2022 г. в Служба по вписванията-гр. П. към АВп, наследниците на А. С. Г., роден на 06.11.1884 г., б.ж. на с. К., общ. П., починал на 28.05.1967 г., сключили договор за доброволна делба на останалите им в наследство от А. Г. недвижими имоти, сред които и процесният Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две) по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. М., общ. П., одобрени със Заповед РД-18-531/20.10.2017 г. на ИД на АГКК, с адрес на поземления имот с. М., местност „Лъките“, с площ на целия имот от 9 477 кв.м. (девет хиляди четиристотин седемдесет и седем квадратни метра), трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – Ливада, категория на земята при неполивни условия: 7 (седма), номер по предходен план 064002 (шестдесет и четири хиляди и две), при съсед: 48578.64.16, 48578.64.15, 48578.801.11, 48578.801.12, 48578.64.675, 48578.64.5, 48578.64.4, 48578.64.1, който е поставен в дял на Е.И.Т., ЕГН: ***** и последната е станала негов изключителен собственик.

Видно от представените по делото заверени копия на цитирания договор за доброволна делба на наследствени земеделски имоти и Удостоверение за наследници на А. С. Г. с Изх. № 83/15.03.2022 г., издаден от Кметство - с. К., общ. П., договорът за доброволна делба е сключен между всички наследници на общия наследодател, като след сключването му никой от съделителите не дължи на другите съделители уравниване на стойността на дела си в пари или натура.

На 27.07.2022 г. Е.И.Т., ЕГН: *****, продала на ищцата И. Д. А. собствения си недвижим имот, представляващ Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две) по КККР на с. М., общ. П., като сделката е обективизирана в нот. акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 181, том II, рег. № 7984, дело № 348 от 2022 г. по описа на Нотариус К.Т. с рег. № 510 на РНК с район на действие района на РС-П., вписан в Служба по вписванията-гр.П. с дв.вх.рег. № 1722, вх.рег. № 1727 от 27.07.2022 г., акт № 192, том VI, дело № 993/2022 г.

С цитираното писмо с изх. № ПД-01-44-1/02.06.2023 г. на Общинска служба по земеделие гр. П. по делото са представени и заверени копия на приложените документи към преписката по Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на Поземлена комисия гр. П.. В преписката се съдържа документ озаглавен „Удостоверение“, чието заверено копие е трудно четливо, като от четливите откъси се установява, че с Определение от 29.09.1930 г. на П.ки околийски съдия, постановено по частно гражданско производство по дело № 695/1929 г., на Т. А. Т. от с. Д., е признато правото на собственост върху две ниви в землището на с. Г., П.ко. (На основание чл. 32, ал. 1 във връзка с чл. 19, ал. 2 и чл. 20 от Закона за административно-териториалното устройство на Република България село Г. (18472) е закрито от община П. (BLG33), област Б. (BLG), с Решение № 755 от 24 септември 2015 г. за административно-териториална промяна в община П., област Б. – закриване на населени места на Министерски съвет, обн. в ДВ, бр. 76 от 02.10.2015 г.).

Наследниците на Т. А. Т. – Н. Т. Б. посредством Заявление с вх. № 22/12.01.1992 г. и Г. Т. А. със Заявление с вх. № 74/25.02.1992 г., са заявили желанието си да бъде възстановена собствеността върху земеделските земи в землището на с. Д. върху конкретно посочени в заявленията имоти. С няколко решения на Поземлена комисия гр. П. на наследниците на Т. А. Т. е възстановено правото на собственост на земи в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имоти в землището на с. Д., както и на имоти в землището на с. М..

С Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на Поземлена комисия гр. П. на наследниците на Т. А. Т., б.ж. на с. Д., общ. П., е възстановено правото на собственост, съгласно план за земеразделяне в землището на с. М., на Използв. ливада от 9,476 дка (девет декара четиристотин седемдесет и шест кв.м.), седма категория, местност „Лъките“, имот № 064002 (шестдесет и четири хиляди и две) по плана за земеразделяне на с. М., при граници: имот № 064004 - използв. ливада на В. В. Г., имот № 064005 - използв. ливада на насл. на Я. В. Г., имот № 000675 - полски път на Община П., имот № 000629 - предпазна дига на МЗХ-ХМС, имот № 064015 - използв. ливада на насл. на И.Х.Х., имот № 064016 - полска култура на

Красимир Д.в К., имот № 064001 - пасище, мера на Община П..

Към цитираното Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на Поземлена комисия гр. П. е приложено заверено копие на Скица № K00949/24.03.2017 г. на имот с номер 064002 в землището на с. М. с ЕКАТТЕ 48578, общ. П..

Съгласно писмо с изх. № ПД-01-44-1/02.06.2023 г. на Общинска служба по земеделие гр. П., в архива на последната липсва Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на наследниците на Т. А. Т. за възстановяване правото на собственост на имот № 064002 с площ от 9,476 дка в местността „Лъките“, землище на с. М., решението съществува само в специализиран софтуерен продукт, без наличието на подписи от състава, който го е постановил.

Видно от представените по делото заверени копия на Удостоверение за наследници с Изх. № 16/27.02.2023 г. на Кметство - с. Д., общ. П. и Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки с Изх. № 53 от 06.03.2023 г. на Община П., един от наследниците на Т. А. Б. /Т./, с ЕГН: *****, б.ж. на с. Д., общ. П., починал на 01.09.1981 г., е неговият син Б. И. Н., починал на 09.06.2017 г. и оставил наследници по закон син И. Б. Н. и дъщеря - З. Б. И., ЕГН: *****, като последната е майка на В. Г. И., ЕГН: *****.

Съгласно нот. акт за признаване право на собственост върху недвижим имот № 006, том II, рег. № 7707, дело № 187 от 2017 г. по описа на нотариус Ф.Ш. с рег. № 511 в РНК с район на действие района на РС-П., вписан в Служба по вписванията-гр. П. под дв.вх.рег. № 1623 от 25.08.2017 г., акт № 30, том VI, дело № 847/2017 г., В. Г. И., ЕГН: *****, е призната за собственик на основание давностно владение на недвижим имот, находящ се в землището на с. М., общ. П. и представляващ Поземлен имот с кад. № 064002 (шестдесет и четири хиляди и втори) по картата на възстановената собственост на землището на с. М., ЕКАТТЕ 48578 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем), общ. П., находящ се в местността „Лъките“, с площ на имота от 9,476 дка (девет декара четиристотин седемдесет и шест квадратни метра), с начин на трайно ползване – Използвана ливада, категория на земята при неполивни условия – седма, при граници и съседи на имота: поземлен имот с кад. № 064004 - използваема ливада на В. В. Г., поземлен имот с кад. № 064005 - използваема ливада на наследниците на Я. В. Г., поземлен имот с кад. № 000675 - полски път на Община П., поземлен имот с кад. № 000629 - предпазна дига на МЗХ-ХМС, поземлен имот с кад. № 064015 - използваема ливада на наследниците на И.Х.Х., поземлен имот с кад. № 064016 - полска култура на Красимир Д.в К. и поземлен имот с кад. № 064001 - пасище, мера на Община П..

Посредством възмездна сделка, обективизирана в нот. акт за покупко-продажба на недвижим имот № 069, том I, рег. № 2806, дело № 65 от 2018 г. по описа на Нотариус Ф.Ш. с рег. № 511 в РНК с район на действие района на РС-П., вписан в Служба по вписванията-гр.П. с дв.вх.рег. № 578, вх.рег. № 578 от 16.03.2018 г., акт № 162, том II, дело № 275/2018 г., В. Г. И., ЕГН: *****, продала на ответника Н. С. М. собствения си недвижим имот, представляващ Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две) по КККР на с. М., общ. П..

По делото е представено заверено копие на УРН и входящ номер на общо заявление за подпомагане № 17261389/30.04.2013 г. на името на Ц. В. Г..

Съгласно писмо с изх. № ПД-01-44-3 от 04.08.2023 г. от Общинска служба по „Земеделие“ гр. П. имот № 064002 с площ от 9,476 дка в местността „Лъките“, землище на с. М., описан в Решение № 29322/10.05.2000 г. на наследниците на Т. А. Т. и имот № 064002 с площ от 9,476 дка в местността „Лъките“, землище на с. М. по Решение № 29361/02.04.1999 г. на наследниците на А. С. Г., са идентични. Тъй като в архива на Общинска служба по земеделие – П. липсват документи в изпълнение на процедурата по чл. 18д от ППЗСПЗЗ в землището на с. М., общ. П., последната не може да удостовери дали местностите „Чачовица“ и „Лъките“ в землището на с. М., общ. П., са идентични.

В писмо с изх. № ПД-01-106-1 от 14.12.2023 г. на Общинска служба по „Земеделие“ - гр. П., е посочено, че съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, обявена в ДВ бр.90/10.11.2017 г., в землището на с. М., общ. П., съществува местност „Лъките“ и не съществува местност „Чачовица“. Местност „Чачовица“ за землището на с. М. е съществувала по старите карти на землището – карти от оземляване на бежанците или карти от воден синдикат, с които ОСЗ гр. П. не разполага, за да сравни местоположението на местността „Чачовица“ от стария картен материал с КККР, поради което и не може да даде отговор за идентичност на местността „Чачовица“ с местността „Лъките“ за землището на с. М., общ. П..

По делото е назначена съдебно-графологична експертиза, касаеща авторството на положените подписи в Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., с което на наследниците на А. С. Г., б.ж. на с. К., общ. П., е възстановено правото на собственост, съгласно план за земеразделяне в землището на с. М., на Използв. ливада от 9,476 дка, седма категория, находяща се в местността „Лъките“, имот № 064002 по плана за земеразделяне на с. М., и по-конкретно дали същите са положени от посочените в решението председател на комисията С. П., секретар на комисията Я. П. и член на комисията инж. Д. М.. Съгласно заключението на вещото лице, неоспорено от страните, подписът срещу „Председател“ в Решение № 29361/02.04.1999 г. на Поземлената комисия при Община П. е положен от С. П.; подписът срещу „Секретар“ в Решение № 29361/02.04.1999 г. на Поземлената комисия при Община П. е положен от Я. П.; и подписът срещу „Членове: т.1“ в Решение № 29361/02.04.1999 г. на Поземлената комисия при Община П. е положен от инж. Д. М..

За изясняване на фактическата обстановка по делото, в качеството на свидетели, са разпитани лицата В. И. А. - майка на ищцата, Л. Г. С. - роднина по сватовство на ищцата и В. В. Г. - без родство със страните.

Съгласно показанията на свид. А. процесният недвижим имот е около десет декара и се намира между реката и дигата на канал в местност от землището на с. М.. След „връщането“ на нивите от Поземлена комисия през 1994 г. – 1995 г., дядото на свидетелката - А., бил все още жив и лично си подал декларацията за връщане на имота от ПК, като след смъртта му през 1999 г., неговите наследници си разделили имота на приблизително равни дялове и всички го обработвали. Свидетелката установява, че тя лично обработвала нивата в периода от 1994 г. - 1995 г. до 2017 г., като другите дялове също се обработвали от нейните роднини, както и че в нивата, леко в страни, има сонда изградена от един от наследниците. Свидетелката изнася, че познава третото лице - помагач В. И. и нейното семейство, като заявява, че на процесната нива не е виждала нито нея, нито баща ѝ, нито майка ѝ, както и че никой от изброените лица не се е свързвал с нея или с другите наследници, за да изразят желанието си да обработват процесния имот.

Свид. Сталева установява, че нивата е в местността „Лъките“ в землището на с. М. и същата била възстановена през 1993 г. - 1994 г. на нейния дядо - А. С. Г., роден през 1875 г. в с. К., като неговите наследници, в това число и бащата на свидетелката, си поделили наследствения имот и го обработвали. Свидетелката уточнява, че като инженер тя лично е обработвала нивата и я е засявала с различни култури съвместно със съпруга си. Когато били в пенсионна възраст също обработвали имота, което продължило до 2014 г. - 2015 г., както и че един от братовчедите ѝ си направил сонда в неговия дял. Свидетелката е категорична, че освен нейното семейство, друг никой не е обработвал процесната нива и че не ѝ е било известно някой друг да я обработва. Допълва, че съпругата на братовчед ѝ - Ц. В. Г. кандидатствала за субсидии за имота, т.е. нейни близки са получавали субсидии за нивата.

От показанията на свид. Голчев се установява, че последният познава отдавна В. И., тъй като свидетелят има имот, граничещ с местността „Лъките“ в землището на с. М., където и И. имала недвижим имот. Уточнява, че процесната нива е около 8-9 декара и се обработвала от В. след 2000 г., както и че на същата нива освен В. и нейния баща, свидетелят не е виждал други хора да я обработват. Допълва, че в имота има сонда, която била отдавна, като не му е известно кой е изградил последната.

Въз основа на така приетото от фактическа страна, първостепенната инстанция излага следните правни съждения:

Предявен е положителен установителен иск с правна квалификация чл. 124, ал. 1 ГПК, който съдът намира за допустим, тъй като ответникът оспорва претендираното от ищцата право на собственост върху процесния недвижим имот, представляващ Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две) по КKKP на с. М., общ. П., което сочи на наличието на правен интерес от предявяване на иска за установяване на твърдяното от ищцата право на собственост върху имота.

В настоящия случай и двете страни се легитимират с надлежни документи за правото си на собственост върху процесния недвижим имот – нотариални актове за покупко-продажба на недвижим имот, по силата на които и двете страни са приобретатели, като всяка от тях следва да докаже фактическия състав на съответното придобивно основание.

За уважаването на предявения иск за собственост, ищцата следва да докаже, че е придобила правото на собственост върху имота на заявеното от нея основание. Ищцовата

страна твърди, че е собственик на процесния недвижим имот по силата на деривативен правен способ - транслативна сделка в предвидената за това форма, както и че нейният праводател е станал изключителен собственик на процесния недвижим имот въз основа на извършена доброволна делба между всички наследници на общия наследодател, на които имотът е бил реституиран по реда на ЗСПЗЗ.

За да се породят транслативният ефект на правната сделка като производен способ за придобиване на вещни права, е необходим праводателят на приобретателя да притежава такива права върху прехвърляното имущество.

Изхождайки от основния принцип, че правото на собственост на ищеца е производно от правото на собственост на неговия праводател, е необходим на първо място съдът да обсъди представеното от ищцата Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П. (сега Общинска служба по земеделие П.), с което по силата на наследственото правоприемство, праводателят на ищцата се легитимира като собственик на имота след извършена доброволна делба между всички наследници на общия наследодател.

Към момента на постановяване на процесното Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., с което на наследниците на А. С. Г., б.ж. на с. К., общ. П., е възстановено правото на собственост, съгласно план за земеразделяне в землището на с. М., на спорния имот, са действали разпоредбите на ЗСПЗЗ, в редакцията им от 11.11.1998 г. (ДВ., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г.), съответно разпоредбите на ППЗСПЗЗ, в редакцията им от 26.02.1999 г. (ДВ, бр. 18 от 26.02.1999 г.).

Съгласно чл. 14, ал. 1, т. 2 (изм. - ДВ, бр. 79 от 1996 г., изм. и доп., бр. 98 от 1997 г.) ЗСПЗЗ, Поземлената комисия се произнася с решение за възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници с план за земеразделяне, като в решението се посочват размерът и категориите на земеделските земи и местността на землището, в която са се намирали.

Съгласно чл. 17, ал. 1 (изм. и доп. - ДВ, бр. 98 от 1997 г.) ЗСПЗЗ, възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници се извършва върху равностойни по количество и качество земи, съответно намалени в случаите на чл. 15, ал. 3 по възможност в местностите, където са се намирали имотите на заявителите, притежавани и преди образуване на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации. Новите реални граници се определят с плана за земеразделянето. Възстановяването на собствеността се извършва с решение на поземлената комисия въз основа на влезлия в сила план за земеразделяне. В решението се описват размерът и категорията на земеделските земи, тяхното местоположение, граници, съседи, както и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях. Към решението се прилага скица на имота.

Съответно в чл. 27, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 34 от 1992 г., доп., бр. 48 от 1995 г.) ППЗСПЗЗ, е предвидено, че на основание влезлия в сила план за земеразделяне поземлената комисия постановява решение за възстановяване правото на собственост, в което описва размера и категорията на имота, неговото местоположение, граници, съседи, както и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях. В решението се посочва амортизационният срок на трайните насаждения, оризищата и хидромелиоративните съоръжения. Към решението се прилага скица на имота, заверена от поземлената комисия.

При така изложеното, съдът намира следното:

Установи се по делото, че посредством Уведомление по чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ с изх. № 111/08.04.1998 г., заявителят И. Г. (по заявление с вх. № 24111/18.01.1992 г.) е уведомен, че с протоколно решение № 24111/10.03.1993 г. по чл. 18ж, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, Поземлена комисия гр. П. отказва да признае на наследниците на А. С. Г. правото на възстановяване на собствеността с план за земеразделяне в землището на с. К. на няколко имота, един от които и имот с пореден № 1 от заявлението, с площ от 9,600 дка, в местността „Чачовица“, с отбелязване в поле „Забележка“ - друго землище, като в мотивите на административния орган е изложено, че нивата в м. „Чачовица“ се намират в с. М.. Липсват данни по делото дали така постановеното протоколно решение е обжалвано по съдебен ред в предвидения за това 14-дневен срок от получаване на уведомлението, като няма информация и касателно датата на получаване от заявителя на коментираното уведомление. Доколкото реституционният орган се е произнесъл с протоколното си решение касателно възстановяване правото на собственост върху земеделски земи с план за земеразделяне в землището на с. К., то отказът по отношение на имота, заявен с пореден № 1 от заявление с вх. № 24111/18.01.1992 г. на И. А. Г., по своята същност не отразява

обстоятелството, че правото на собственост върху имота не подлежи на възстановяване на наследниците на общия наследодател на заявителя, а констатира, че същият е в друго землище – това на с. М.. Фактически и логически обосновано е, че с план за земеразделяне в землището на с. К., Поземлената комисия не може да се произнася по собствеността на имоти в землището на с. М..

На следващо място, с Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., на наследниците на А. С. Г., б.ж. на с. К., общ. П., е възстановено правото на собственост, съгласно план за земеразделяне в землището на с. М., на Използв. ливада от 9,476 дка (девет декара четиристотин седемдесет и шест кв.м.), седма категория, намира се в местността „Лъките“, имот № 064002 (шестдесет и четири хиляди и две) по плана за земеразделяне на с. М., при граници: имот № 064004 - използв. ливада стопанисвана от Общината, имот № 064005 - използв. ливада стопанисвана от Общината, имот № 000675 - полски път на Общинска собственост, имот № 000629 - предпазна дига на държавна собственост, имот № 064015 - използв. ливада на насл. на И.Х.Х., имот № 064009 - полска култура на наследниците на Г. Д.в К., имот № 064001 - пасище, мера стопанисвана от Общината. Към цитираното решение е приложен оригинал на Скица № Ф00826/20.04.1999 г. на имот с номер 064002 в землището на с. М. с ЕКНМ 48578, общ. П., презаверена от Общинска поземлена комисия гр. П., каквото е и изискването на чл. 27, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 34 от 1992 г., доп., бр. 48 от 1995 г.) ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 18 от 26.02.1999 г.).

Безспорно се установи по делото, съгласно заключението на вещото лице по назначената съдебно-графологична експертиза, касаеща авторството на положените подписи в Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., че подписът срещу „Председател“ е положен от лицето посочено в решението като председател на комисията - С. П.; подписът срещу „Секретар“ е положен от лицето посочено в решението като секретар на комисията - Я. П.; и подписът срещу „Членове: т.1“ е положен от лицето посочено в решението като единствен член на комисията - инж. Д. М..

Предвид тези данни и изложените съображения, съдът намира, че по отношение на спорния имот е финализирана реституционната процедура по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ и издаденото решение на поземлената комисия, като индивидуален административен акт на реституционния орган е породил конститутивното си действие, което се разпростира както по отношение на обекта (зеделската земя - спорният имот по делото), така и по отношение на субекта (легитимира като собственици лицата, на които се възстановява собствеността - наследниците на общия наследодател на праводателя на ищцата) и действа за бъдеще.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответната страна, наведено в отговора на исковата молба, че имота не е възстановен на наследниците на А. С. Г., тъй като липсва отбелязване дали решението е влязло в сила. Изискването за влязло в сила решение на поземлена комисия, придружено със скица, като обстоятелство удостоверяващо правото на собственост и имащо силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота, от една страна е въведено след постановяване на процесното решение на поземлената комисия, с новата ал. 3 към чл. 27 от ППЗСПЗЗ (ДВ, бр. 113 от 28.12.1999 г.), и от друга страна за цитираната разпоредба (чл. 27, ал. 3 ППЗСПЗЗ) не е предвидено обратно действие. В тази връзка, в мотивите към Тълкувателно решение № 1 по гр.д. № 11/1997 г. на ВКС, ОСГК, е изложено, че с включването на частните земеделски имоти в селскостопанските организации и премахване на реалните им граници е прекратено качеството на обекта на собствеността да е конкретно обособена вещ. Липсата на такъв обект е лишила от съдържание правото на собственост, тъй като то може да съществува само върху индивидуално определен имот. Индивидуализацията на земеделските земи се определя от реалните им граници с решенията на общинските поземлени комисии. Те са необходимите правни актове за определяне на реалните граници на земите и едновременно с това юридически факти с гражданскоправно действие. Върховните съдии посочват, че с решението на поземлената комисия възниква правното качество на обекта на собствеността - индивидуализация и за това то има конститутивно действие. Това се отнася и за двата вида решения на общинските поземлени комисии за определяне на реалните граници на земеделските земи – решенията по чл. 18ж, ал. 1 и по чл. 27, ал. 1 ППЗСПЗЗ. Действието на решението на комисията е еднакво независимо от различието в способа за определяне на реалните граници – чрез възстановяване на старите граници или определяне на нови граници с план за земеразделяне. Освен това, съдебната практика е непротиворечива в становището, че когато решението на поземлената комисия е положително за лицата, в полза на които се възстановява правото на собственост върху земеделска земя, не е налице правен

интерес от обжалването му и същото поражда незабавно конститутивното си действие.

Все в коментирания аспект и с оглед наведените възражения от ответната страна в депозираната писмена защита, съдът намира, че в случая е ирелевантно обстоятелството, че част от претендираните от наследниците на А. С. Г. земеделски земи, в това число и процесният, са заявени като такива в землището на с. К., местността „Чачовица“, а спорният имот е в землището на с. М., местността „Лъките“. Както се посочи в изложението, съгласно чл. 17, ал. 1 (изм. и доп. - ДВ, бр. 98 от 1997 г.) ЗСПЗЗ, последният в редакцията му от 11.11.1998 г. (ДВ., изм., бр. 133 от 11.11.1998 г.), възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници се извършва по възможност в местностите, където са се намирали имотите на заявителите, притежавани и преди образуване на трудовокооперативни земеделски стопанства, държавни земеделски стопанства или в други образувани въз основа на тях селскостопански организации, т.е. законът не поставя изискване местностите да са идентични. Освен това, в цитираната разпоредба е посочено, че възстановяването на собствеността се извършва с решение на поземлената комисия въз основа на влезлия в сила план за земеразделяне, който от своя страна, определя новите реални граници на имотите.

Ирелевантно е и обстоятелството, респективно неоснователно възражението на ответната страна, че в архива на Общинска служба по земеделие – П. липсва преписка на наследници на А. С. Г. за възстановяване на земеделски имоти в землището на с. М., общ. П., както и че процесното Решение № 29361 от 02.04.1999 г. не е налично в архива на административния орган и неговите специализирани софтуерни продукти.

По делото е представен оригинал на Решение № 29361 от 02.04.1999 г. на Поземлена комисия гр. П., съдържащ всички реквизити необходими при издаването му. Безспорно е установено, че положените върху него подписи са на лицата сочени в решението като такива по смисъла на чл. 60, ал. 4 ППЗСПЗЗ и към решението е приложен оригинал на скица на имота, заверена от поземлената комисия.

Тъй като ответната страна не оспорва материално-правната легитимация на общия наследодател на праводателя на ищцата като собственик на процесния имот по силата на реституционната процедура, т.е. не оспорва правото на собственост на А. С. Г., съдът намира, че в настоящия случай не следва да осъществява косвен съдебен контрол за законосъобразност по отношение административния акт, с който се е произнесъл реституционният орган.

Предвид изложеното, с оглед завършената реституционна процедура по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, въз основа на издаденото решение на поземлената комисия, като индивидуален административен акт на реституционния орган, който е породил конститутивното си действие, както и извършената доброволна делба на останалите в наследство от А. С. Г., б.ж. на с. К., общ. П., земеделски имоти между неговите наследници, обективирана в нарочен договор за доброволна делба на наследствени земеделски имоти в предвидената за това форма, неоспорена от ответната, в резултат на която процесният недвижим имот е поставен в дял на Е.И.Т., ЕГН: *****, безспорно се установи по делото, че към момента на сключване на транслативната сделка, по която ищцата е приобретател, и от която черпи правото си на собственост върху спорния имот, нейният праводател е бил изключителен собственик на имота и като такъв е могъл да се разпорежда с него, респективно да прехвърли правото си на собственост върху имота на ищцата.

Срещу твърдените от ищцата права на собственост върху процесния недвижим имот, ответникът противопоставя претендираното от него право на собственост върху същия имот с твърдението, че е станал собственик чрез деривативен правен способ - транслативна сделка в предвидената за това форма, както и че неговият праводател е станал изключителен собственик на процесния недвижим имот въз основа на осъществено давностно владение върху наследствен имот. Както се посочи в изложението, за да се породят транслативният ефект на правната сделка като производен способ за придобиване на вещни права, е необход. праводателят на приобретателя да притежава такива права върху прехвърляното имущество.

С отговора на исковата молба е наведено, че правото на собственост върху процесния недвижим имот е възстановено на наследниците на друго лице – на Т. А. Т., б.ж. на с. Д., общ. П., посредством Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на Поземлена комисия гр. П., като по делото е представено копие на това решение. Същото обаче, освен, че е незаверено копие, не е подписано и от колективния орган, който е посочен за негов издател. Наред с посоченото, съгласно писмо с изх. № ПД-01-44-1/02.06.2023 г. на Общинска служба по

земеделие гр. П., в архива на последната липсва Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на наследниците на Т. А. Т. за възстановяване правото на собственост на имот № 064002 с площ от 9,476 дка в местността „Лъките“, землище на с. М., като решението съществува само в специализиран софтуерен продукт, без наличието на подписи от състава, който го е постановил.

Предвид изложеното, съдът намира, че релевираното Решение № 29332 от 10.05.2000 г. на Поземлена комисия гр. П., не е годин титул за собственост, който да удостоверява възстановеното право на собственост върху процесния имот на наследниците на Т. А. Т., б.ж. на с. Д., общ. П..

От ответната страна се поддържа наличието на основание, противопоставимо на ищцата - за осъщественото от праводателя на ответника владение по отношение на процесния недвижим имот, като на тази плоскост следва да се разгледа така наведеното твърдение за придобивна давност, защото правото на собственост се изгубва изцяло или частично, ако друг стане негов титуляр (чл. 99, предл. 1 ЗС).

По своята правна същност придобивната давност съставлява упражнявано от неособственик владение върху определена вещ, продължило в определен от закона срок, след изтичането на който се придобива правото на собственост или друго вещно право, на което владението по съдържание и начин на упражняване е съответствало. Придобиването на един недвижим имот при условията на общата давност (чл. 79, ал. 1 ЗС) е юридическа последица на фактически състав, включващ: 1/ упражняване на фактическа власт върху имота с намерение за своене; 2/ осъществяваното владение да бъде явно, спокойно, несъмнено, трайно и непрекъснато и 3/ то да е продължило за срок от 10 години. Фактическият състав на придобивната давност изисква наличие на владение, което да е явно (да не е установено и поддържано чрез насилие или скрит начин) и непрекъснато. Самото владение е установено фактическо господство върху определена вещ с намерението да се свои. За да се приеме, че е налице завладяване, е необход. промяната в намерението фактическата власт да се упражнява вместо за друго, изключително и само за себе си, да намери външна проява чрез действия, които недвусмислено да отричат правата на досегашния собственик или владелец, което следва от изискването владението да не е установено по скрит начин, т.е. да бъде явно – доведено до знанието на досегашния собственик, отблъсквайки по този начин неговото владение и установявайки свое собствено необезпокоявано такова.

Тъй като праводателят на ответната страна се позовава на констативен нотариален акт, важат разрешенията за неговото правно значение, дадени в ТР № 11/21.03.2013 г. по тълк. д. № 11/12 г., ОСГК на ВКС и в съдебната практика, създадена след приемането му, съгласно която нотариалният акт, с който по реда на чл. 587 ГПК (чл. 483 ГПК-отм.) се признава право на собственост върху недвижим имот, макар да не притежава материалната доказателствена сила по чл. 179 ГПК, има легитимиращ ефект за лицето, в чиято полза е издаден. Легитимацията е обвързваща за третите лица и за съда досежно удостовереното в акта право на собственост, като доказателствената сила на нотариалния акт може да бъде оспорена от всеки субект, който има правен интерес да твърди, че титулярят на акта в действителност не е носител на спорното вещно право. При такова оспорване тежестта на доказване се носи от оспорващата страна, без да намира приложение специалният процесуален режим, регламентиран в чл. 193 – чл. 194 ГПК, но оспорващият трябва да опровергае констатациите на нотариуса било като докаже свои права, противопоставими на титуляря на акта, било като опровергае фактите, обуславящи посоченото в акта придобивно основание. В мотивите на цитираното решение обаче, е посочено, че при хипотезата когато и двете страни в правния спор легитимират с нотариални актове правото си на собственост върху имота (каквото безспорно е настоящият случай), без значение дали с констативни или такива за правна сделка, то разпределението на доказателствената тежест при оспорването ще се извърши по общото правило на чл. 154, ал. 1 ГПК, като всяка от страните следва да докаже своето право, т.е. фактическият състав на съответното удостоверение от нотариуса придобивно основание.

В конкретния случай, от ангажираните по делото доказателства не се установява по безспорен и категоричен начин осъщественото от страна на праводателя на ответника - третото лице помагач на негова страна, давностно владение с произтичащите от осъществяването на този сложен фактически състав правни последици.

В хода на настоящото производство, по отношение на твърдяното давностно владение, бяха ангажирани само гласни доказателствени средства чрез разпита на свид. Голчев, касаещи владението върху имота от страна на И. и нейния баща и същите бяха

насочени единствено към установяване времевия период на предполагаемото владение, който пък се опровергава от разпита на свидетелите на ищцовата страна – свид. А. и свид. Сталева. Ответната страна, както и нейният праводател, конституиран като трето лице помагач, не успяха да докажат по какъвто и да е начин твърдяното владение да е осъществено **явно, спокойно, несъмнено, трайно и непрекъснато**, т.е. да е доведено до знанието на досегашния собственик, отблъсквайки по този начин неговото владение и установявайки свое собствено необезпокоявано такова. Не се установи по делото праводателят на ответника да е манифестира намерението си за своеене на недвижимия имот пред собствениците на земеделските земи, каквото е и изискването на придобивния способ. Промяната в намерението и трансформирането на държането във владение не трябва да останат скрити, а трябва да намерят външна изява в предприемане на конкретни действия - фактически или правни, които да бъдат насочени към собственика като бъде отблъснато неговото владение. Такава ясно манифестирана промяна в намерението на праводателя на ответната страна и неговата външна изява, съдът намира, че по делото не е доказана.

В защитната си позиция в хода на устните състезания праводателят на ответника - третото лице помагач, навежда твърдения за устни договорки между наследниците на Т. А., които не са подкрепени с никакви доказателства.

Доколкото от изложеното се установи, че констатациите на нотариуса в охранителното и едностранно производство, обективирани в констативния нотариален акт, с който праводателят на ответника е признат за собственик на процесния имот, на основание давностно владение, не се доказаха в настоящото исково производство, то ответникът не може да черпи собственически права по отношение на имота, тъй като неговият праводател не ги е притежавал към момента на извършване на транслативната сделка, по която е бил приобретател.

Предвид изложените съображения, формулирани на база съвкупен анализ на събрания по делото доказателствен материал, безспорно се установи по делото, че ищцата е титуляр на правото на собственост върху спорния недвижим имот, на основание релевираното придобивно основание – транслативна сделка в предвидената за това форма, както и наличието на правото на собственост на нейния праводател върху процесния недвижим имот, въз основа на извършена доброволна делба между всички наследници на общия наследодател, на които имотът е бил реституиран по реда на ЗСПЗЗ, като правоизключващите възражения, наведени от ответника за изтекла в полза на праводателя му придобивна давност, не бяха успешно доказани.

С Тълкувателно решение № 178 от 30.VI.1986 г. произнесено по гр.д. № 150/85 г. ОСГК на ВКС на Република България е прието, че собственикът на недвижим имот трябва да предяви иск за собственост против лицето, на което е издаден нотариален акт по обстоятелствена проверка за същия имот като отменяването на нотариалния акт по чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.) е последица от уважаването на иска и то се постановява от съда **даже и да не е направено изрично искане за това.**

Разпоредбата на чл. 537, ал. 2 от сега действащия ГПК е идентична по съдържание с тази на чл. 431, ал. 2 ГПК (отм.), поради което тълкувателното решение **запазва действието си**. Искът се предявява срещу лицата, които се позовават на акт, като при уважаване на иска издаденият акт се отменя или изменя. В конкретния случай, предвид основателността на главния иск, предявен по реда на чл. 124, ал. 1 ГПК и на основание чл. 537, ал. 2, изр. 3 ГПК, следва да се отмени издаденият в полза на праводателя на ответника Нот. акт за признаване право на собственост върху недвижим имот № 006, том II, рег. № 7707, дело № 187 от 2017 г. по описа на нотариус Ф.Ш. с рег. № 511 в РНК с район на действие района на РС-П., вписан в Служба по вписванията-гр. П. под дв.вх.рег. № 1623 от 25.08.2017 г., акт № 30, том VI, дело № 847/2017 г., с който В. Г. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес с. С., общ. П., е била призната за собственик на основание давностно владение на Поземлен имот с кад. № 064002 (шестдесет и четири хиляди и втори) по картата на възстановената собственост на землището на с. М., ЕКАТТЕ 48578 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем), общ. П., находящ се в местността „Лъките“, с площ на имота от 9,476 дка (девет декара четиристотин седемдесет и шест квадратни метра), с начин на трайно ползване – Използвана ливада, категория на земята при неполивни условия – седма, заснет в КККР на с. М., общ. П. като Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две), тъй като с него се засяга правото на трети лица - правото на собственост на ищцата.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК на ищцовата страна следва да бъдат присъдени направените разноски по делото, тъй като такива са и своевременно претендирани. По делото са ангажирани доказателства, че ищцата е сторила разноски за държавна такса в размер на 50,00 лева и 600 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, или общо сторените разноски са в размер на 650,00 (шестстотин и петдесет) лева.

Мотивиран от горното, П.кият районен съд, Първи състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14, че И. Д. А., ЕГН: *****, от с. С., общ. П., ул. „С.“ № 5, е собственик на Поземлен имот с идентификатор 48578.64.2 (четиридесет и осем хиляди петстотин седемдесет и осем, точка, шестдесет и четири, точка, две) по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. М., общ. П., обл. Б., одобрени със Заповед РД-18-531/20.10.2017 г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 16.08.2022 г., с адрес на поземления имот с. М., местност „Лъките“, с площ от 9 477 кв.м. (девет хиляди четиристотин седемдесет и седем квадратни метра), трайно предназначение на територията: Земеделска, начин на трайно ползване: Ливада, категория на земята: 7 (седма), предишен идентификатор: няма, номер по предходен план: 064002 (нула шестдесет и четири хиляди и две), при съсед: 48578.64.16, 48578.64.15, 48578.801.11, 48578.801.12, 48578.64.675, 48578.64.5, 48578.64.4, 48578.64.1, съгласно Скица на поземлен имот № 15-923745-16.08.2022 г., издадена от СГКК - гр. Б..

ОТМЕНЯ на основание чл. 537, ал. 2, изр. 3 ГПК нотариален акт за признаване право на собственост върху недвижим имот № 006, том II, рег. № 7707, дело № 187 от 2017 г. по описа на нотариус Ф.Ш. с рег. № 511 в РНК с район на действие района на РС-П., вписан в Служба по вписванията-гр. П. под дв.вх.рег. № 1623 от 25.08.2017 г., акт № 30, том VI, дело № 847/2017 г.

ОСЪЖДА Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14, **да заплати** на И. Д. А., ЕГН: *****, от с. С., общ. П., ул. „С.“ № 5, сторените съдебни разноски в настоящото производство в общ размер на 650,00 (шестстотин и петдесет) лева.

Решението е **постановено при участието на трето лице – помагач** на страната на ответника Н. С. М., ЕГН: *****, от гр. С., ул. „Г.Б.“ № 14, а именно В. Г. И., ЕГН: *****, с постоянен адрес с. С., общ. П..

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Б. в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____